

те обичатъ. Хайде, иди си въ кжщи. Запали печката и не идвай на училище, докато не оздравѣете — ти и майка ти. (Желю излиза).

Петковъ. Радваме се, деца, че не сте като преди. Желю е добро момче. Маринъ и Димко не могатъ никога да му се отплатятъ, задето сега толкова го измжчихъ. Знаете ли, колко е тежко да се обвини едно честно момче въ кражба?

Маринъ. (Плаче). Азъ много се разкайвамъ, г. учителю, много се разкайвамъ.

Петковъ. Седни си. Марине Знамъ, че се разкайвашъ и затова ти прощавамъ. Деца, когато виждате ваши бедно облѣчени другари, гладни, не имъ се присмивайте, защото тѣ не сж виновни, че сж бедни. Вижете Желя. Да бѣше живъ баща му, и той щѣше да бжде ситъ и веселъ като вато васъ, но сега страда, гладува, студува. Баща му падна убитъ на бойното поле, за отечеството умрѣ баща му, деца, за всички насъ загина, да сме сега весели, да можемъ свободно да работимъ, да печелимъ, да живѣемъ. Баща му на Желю е обичалъ отечеството, обичалъ ни всички и затова не си е жалилъ и

живота, за да ни защити отъ неприятелитѣ. Той е вѣрвалъ, че ако умре, ще има кой да гледа детето му. Ние трѣбва да сме горди, че имаме около насъ Желя, сина на единъ герой. И трѣбва да се отплатимъ на Желя, задето баща му е далъ живота си за насъ. Какъ ще се отплатимъ, деца?

Радко. Г. учителю! (Хълца отъ вълнение). Да идемъ всички отъ класа следъ обѣдъ у Желюви и всѣки да отнесе по нѣщо за тѣхъ.

Петковъ. Това е хубаво.

Всички. Да идемъ, да идемъ!

Петковъ. Помислете, колко ще се радва Желю, колко ще се радва и майка му, като ви види.

Димко. Ние имаме складъ за дърва, ще кажа на татко всичко и ще го помоля да имъ закараме много дърва.

Петковъ. Виждамъ, деца. че всички сте добри. Дайте ми обещание, че никога нѣма да вършите зло, нѣма да обиждате беднитѣ си другари, ще имъ помагате, ще ги развеселявате.

Всички. Обещаваме! обещаваме!

(Завесата пада)

Йорд. п. Илиевъ

Умоляваме почитаемитѣ настоятели, които ще получатъ по пощата квитанции за осребряване, да не ги връщатъ обратно, ако не могатъ веднага да ги изплатятъ, за да не ни правятъ двойни разноски, да помолятъ пощальона да мине по-късно. Срокътъ за изплащането на такива квитанции е 30 дни.